

T-107. - A lélek ellenségének rejtett működése Tanítás Pio atyától – Második történet

Szent Pio atya figyelmeztető szavaihoz nincs mit hozzátenni. Legfeljebb csak hálát adhatunk Istennek, hogy olyan nagy, szent és igaz tanítóink voltak, akik a lélek legrejtettebb zugait is meglátták, és feltárták azokat a mi lelki-szellemi fejlődésünk érdekében. Az igazság az, hogy ez a mély magunkba nézetés – mielőtt az Úr szeme előtt állnánk, és látnánk valóságos önmagunk lelkét – már maga is nagy Kegyelem!...

Köszönjük Urunk, légy áldott minden tetteredért! Ámen.

Pio atya levele a hiú dicsőségvágyról

Forrón szeretett Atyám!

A mi Urunk legyen mindig Önnel!

Nagyon későn válaszolok utolsó levelére. Azt kérdezte, hogy mit tudok mondani a két lélekkel kapcsolatban. Többször Urunknak ajánlottam az ügyet. Most úgy tűnik nekem, azt akarja, hogy **a hiú dicsőségvágyról** írjak, hogy megelőzhessük ezt a rettenetes ellenséget.

A hiú dicsőségvágy az Úrnak szentelt lelkek ellensége. Ők ugyanis véglegesen elhatárolták, hogy lelki életet élnek. **Azt mondhatjuk, hogy a tökéletességre törekvők rákfenéje.** Szokták mondani az életszentség molyának is: megrágja. Hogy a hiú dicsőségvágy milyen ellensége a lelki tökéletességnek, Urunk akkor mutatta meg, amikor az apostolok dicsekedtek, hogy még az ördögök is engedelmeskedtek nekik: **„Mégse annak örüljétek, hogy a gonosz lelkek engedelmeskednek nektek, hanem annak, hogy nevétek föl van jegyezve a mennyben.”** (Luk. 10,20.)

Hogy még a gyökerét is kitépje ennek a bűnnek, és megszüntesse szomorú következményét a lélekben, szinte megijeszti őket, amikor Lucifer példáját idézi nekik: a legmagasabb helyről bukott le, pedig a legértékesebb és legnagyobb ajándékot kapta Istentől. **Elvesztette az ajándékokat, mert önmagának tetszelgett... engedett a hiú dicsőségváagnak: „Láttam a sátánt, mint villám bukott le az égből.”** (Luk. 10,18.)

Ettől a bűntől annál jobban kell félnünk, mert nincs ellentétes erénye, hogy azzal kiirthassuk. Valóban minden hibának, bűnnek megvan a maga gyógyszere, az ellentétes erénye, amellyel kiirthatjuk. *A haragot a szelídséggel törhetjük le, az irigységet a szeretettel, a gőgöt az alázatossággal,* és még tovább sorolhatnánk.

Csak egyedül a hiú dicsőségvágy áll magában ellentétes erény nélkül, amely csökkenthetné, kiirthatná. Beleszövődik a legszentebb cselekedeteinkbe, sőt még az alázatosságba is, úgyhogy a legtöbbször csak akkor figyelünk fel rá, amikor már fogásra vetette ki a hálóját.

Aranyszájú Szent János így oktat a hiú dicsőségvágyról: **„Minél több jót teszel, annál jobban növeled.”** Vajon mi ennek az oka? Ugyanaz a Szent Doktor mondja nekünk: **„Minden rossz rosszból ered, csak a hiú dicsőségvágy ered a jóból. Ezért nem szűnik meg a jó által, hanem még erősítést nyer.”**

Kedves Atyám, **a sátán nagyon jól tudja, hogy a paráználak, a rablónak, a tolvajnak, a fősvénynek és minden más bűnösnek több oka van arra, hogy megszegyenüljön, mint arra, hogy dicsekedjék. Ezért erről az oldalról nem támadja ezeket, ettől a küzdelemtől megkíméli őket, de nem kíméli meg a jókat, a tökéletességre törekvőket.** Minden bűn felburjánzik azokban, akik engedik, hogy a kísértés legyőzze őket, és engedik, hogy hibák uralkodjanak bennük. --- **A hiú dicsőségvágy azonban ott üti fel a fejét, ahol küzdelem és siker van.**

A hiú dicsőségvágy fellelkesedik és megtámadja a harcolókat. Az elért sikerekkel támadja őket.

Ez az ellenség sosem fárad el, a legkisebb cselekedetünkbe is belopakodik, észre sem vesszük, és máris áldozatai lettünk. --- Hogy az elismerést elkerüljük, titokban bőjtölünk. Hogy ékesszólásnak ne tapsoljanak, **hallgatunk.** Többre értékeljük a megvetést, mint a dicsőséget.

De, Édes Istenem, a sátán ide is beleüti az orrát: belülről kelti fel bennünk a hiú dicsőségvágyat és az öntetszelgést.

Valóban igaza volt Szent Jeromosnak, amikor a hiú dicsőségvágyat árnyéknak nevezte. Valóban az árnyék mindig követi a testet. Lépésről lépésre megy utána, és éppen akkora, mint a test. Menekülsz előle, veled fut, lassabban mérsz, lassabban halad ő is. Mindenben utánoz: leülsz, ő is letelepszik. Mindig magára ölti testtartásodat.

Ugyanilyen a hiú dicsőségvágy is: mindenütt ott van, ahol erény van. Hiába próbálkoznék a test menekülni az árnyék elől, mindig és mindenütt követi, hozzátapad. Hasonlóképpen van az erényre, a tökéletességre törekvővel is. Minél jobban menekül a hiú dicsőségvágy elől, annál jobban érzi, hogy betölti. Kedves Atyám, mindenkinek félnie kell ettől a veszélyes ellenségtől.

De még jobban féljen tőle az a két lélek, mert úgy tűnik fel nekik az ellenség, mintha nem lehetne legyőzni. Mindig résen kell állniuk, hogy ez a rettenetes ellenség se lelkükbe, se szívükbe ne férközhessen. Mert ha egyszer beférközött az emberbe, természeténél fogva elhervaszt minden erényt, megrágja az életszentséget, és szétrombol minden szépet és jót. --- **Állandóan kérjék Istent, adja meg a kegyelmet, hogy e pestises bűntől megőrizze őket, mert „minden tökéletes ajándék onnan fölülről van, a világosság Atyjától jön hozzánk.”**

Az Isten iránti bizalom tágtísa ki szívüket.

Mindig tartsák emlékezetükben: **ami jó bennünk van, mennyei Jegyesünk tiszta ajándéka, jóságának kiadása.**

„Senki sem jó, csak egyedül Isten.” --- Szüntelenül ezt ismételtessék, vessék mélyen szívükbe, és győződjenek meg róla. És még valamit: semmi sem tulajdonunk, hacsak nem egy nagy SEMMI.

Gyakran elmélkedjenek Szent Pál szavairól: **„Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, miért dicsekszel, mintha nem kaptad volna.”** (2Kor. 4,7.) Másutt ezt mondja: **„Nem mintha saját erőnkől képesek volnánk valamit is kigondolni magunkról, hiszen képességünk Istentől származik.”** (2Kor. 3,5.)

Amikor úgy érzik, hogy a hiú dicsőségvágy kísérti őket, Szent Bernáttal ismételtessék: **„Nem miattad kezdtem el, és nem a te kedvedért fejeztem be. A kedvedért nem hagyom abba.”**

Vajon az Úr útjain kezdtem saját utamat? Tehát csak miatta akarom folytatni, csak miatta járom utamat.

Ha az ellenség megtámadja életszentségüket, kiáltás a szemébe: **„Életszentségem nem a lelkem műve, mert ha van is siker, Isten szentel meg. Ez az Isten ajándéka. Ez Jegyesemtől kapott talentum, hogy kereskedjem vele, és annak idején kamatostul adjam vissza neki, mert Érte munkálkodtam.”**

Tartsák titokban a Szerelmesük által bennük eredményezett jót. Ha erényük van, mint kincset féltsék, amelyet az irigyek elől rejtegetni kell, nehogy elrabolják. Az ördög mindig éber, és rosszabb minden irigykedőnél. **Ha észreveszi az erényt, azon igyekszik, hogy elrabolja. Ha nem sikerül elrabolnia, a hiú dicsőségvágygyal támadja meg.**

Urunk mindig féltékenyen vigyáz javainkra. Hogy ettől a nagy ellenségtől megóvjon, a Szent Evangéliumban számtalan helyen figyelmeztet bennünket. Vagy talán nem mondja, **„ha imádkozni akarunk, vonuljunk vissza szobánkba, ajtaját zárjuk be, és Istennel egyedül maradjunk.”** Talán csak azért, hogy imánkban más ne gyönyörködhessek?

Aki böjtöl, mossa meg arcát! Talán csak azért, hogy megnyúlt, sápadt arcunkon más ne vehesse észre böjtünket? Amikor alamizsnát adunk, ne tudja jobb kezünk, mit tesz a bal.

Legyenek abban is óvatosak, hogy a Jézustól kapott sok lelki kegyelemről lelki vezetőjükön kívül senkinek ne beszéljenek.

Minden cselekedetük előtt indítsák fel a jó szándékot, hogy egyedül Isten nagyobb dicsőségére tesznek mindent. Amint az Apostol is mondja: **„Akár esztek, akár isztok, vagy bármit tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!”**

Ezt a jó szándékot időnként újítsák meg!

Amikor pedig lelkiismeret-vizsgálatot végeznek, és hibát fedeznek fel, **ne jöjjenek zavarba, hanem alázkodjanak meg, vallják be hibájukat a jóságos Istennek, kérjenek bocsánatot az Úrtól, és kérjék, hogy a jövőben óvja meg őket!**

Kerüljenek minden hiúságot az öltözködésben, mert az ilyen hiúság miatt Isten megengedi, hogy elbukjanak.

Az öltözködésben hiúságot kereső nők sose fogják magukra ölteni Krisztust. Ráadásul elveszítik minden lelki ékességüket, mihelyt e bálvány beköltözik a szívükbe.

Szent Pál tanítása szerint öltözködjének illendően és szerényen, minden dísz, fodrozás és arany ékesség nélkül! Ruhájuk ne legyen drága gyöngyből, vagy értékes szövetből, amelyre azt mondhatnák, hogy fényűzés vagy fitogtatás!

Közölje velük hálámat az értem végzett imáért, és kérje meg őket, hogy ezentúl is tegyék, mert nagyon rászorulok. Biztosítsa őket, hogy ugyanezt én is megteszem gyarló imámmal.

Sok-sok szeretettel köszöntöm Önt és tartományfőnök atyánkat.

Kapucinus testvére: Pio

Forrás: <http://metropolita.hu/m2/?p=17862> --- Közzétéve: 2009. 11. 05. - Szerző: Ariel
Pio atya levele lelkivezetőjéhez (141. levél)

2022. 12. 16.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel: M.G.Mária

Megjegyzés: Szent Pio atya levele a „Forrásból átvett módon”, változatlan tartalommal, de szerkesztői kiemeléssel közreadott. M.G.M.